

Ladik Katalin közreadja

ÖTÓRAI TEA

– részlet a készülő regényből –

Az üvegezőnő megérkezik a Kínai piacról – egy újvidéki asztrológusnő Jugoszláviára és a harmadik világháborúra vonatkozó jövődölései – Az üvegezőnő és Madonna Szabadkán Alan Ford képkeretező műhelyében – WANTED EX GROUP BOSCH + BOSCH – Pörkölt svábbogárszag és svábbogárból szőtt élő függöny – Fagyott csótánycsillagok

*

– Tegye fel, és pihentesse meg a lábát – mondtam kifelé menet a szobából –, rögtön hozom a teát, az majd felmelegíti. – Azzal kisiettem a konyhába. Férfjem elment hazulról, feszélyezetten érzi magát az üvegezőnő jelenlétében. Az üvegezőnő bizonyos új szint hozott életembe, amely nemigen tetszik neki. Még szerencse, hogy nem találkoztak össze az ajtóban, mert a nő a megbeszélte időnél korábban állított be három hatalmas táskával, melyet a „kínai piacon” vásárolt holmival degeszre tömött meg. A fáradságtól majdnem összerogyott a küszöbön, kabátja, cipője át volt ázva, szája kék volt a hidegtől.

– Egy kis rumot is teszek bele – szóltam ki a konyhából.

– Köszönöm, az nagyon jó lesz – és már jött is felém, hogy segítsen vinni a teát, süteményt és a csészéket.

– Még csak négy év borzalom – mondta mentegőzve. – Még csak négy évig kell kibírni.

Értetlenül néztem rá.

– Még négy évig tart a háborús helyzet – folytatta a mentegőzést –, ezt egy újvidéki asztrológusnő jövődölte. Ez a nő még 1991-ben azt állította, hogy Szerbia a Bak jegyében született, és most a Netunusz és az Uránusz jegyében áll, ami a hamis értékek felszínre törését, a háborút, a kábítószer tömeges élvezetét jelenti. – Kényelmesen hátradőlt, lábát felrakta a szemközti székre, majd apró, gyors kortyokban kiitta teáját. Újra-töltöttem csészéjét. Hálásan rám nézett, és folytatta.

– Azóta három év telt el, és minden szava bevált. Azt is állította, hogy a Bak 1998-ig tartózkodik az Uránusz és a Neptunusz hatása alatt, tehát még négy év borzalom vár ránk. Nemcsak hogy a háborús kedélyek nem csillapodnak addig, de még számolnunk kell a nincstelenséggel, az éhínséggel is.

– És mindezt a csillagokból olvasta ki az a nő? –

kérdeztem kételkedve. Az üvegezőnő megértően mosolygott hitetlenségemen, majd teljes meggyőződéssel mondta.

– Amikor Janja, így hívják az asztrológusnőt, elkészítette Jugoszlávia horoszkópját, párhuzamot vont a Biblia idevágó részei, Nostradamus és mások jövődölései, elsősorban a tarabiíci látnokok jóslatai között.

– Kik azok a tarabiíci látnokok?

– Ők Közép-Szerbiában élők, Užice környéki asztrológusok és látnokok. – Itt elakadt, mint aki megbánta, hogy többet beszélt a kelleténél, de nőgátásomra folytatta. – Nostradamus megjósolta, hogy a század végén Dalmáciában, ezalatt Jugoszlávia értenődő, sok vér folyik. – Ivott a teából, majd csillogó szemmel tovább beszélt. Most vettem észre, hogy zöldesszürke szeme van. – A Neptunusz jegyéből a Bak kilép 1996-ban, akkor majd esetleg a háborús összetűzés enyhülésére számíthatunk, de a jólét csak 1998 márciusa után következik.

Megevett egy kókuszos süteményt, közben fürkészve nézett, mintha azt fontolgatta volna, bevasson-e további titkaiba. Újra ivott, majd lehunyta a szemét. Nem szóltam, nem akartam erőltetni a témát, feltételeztem, hogy nehezebbre esik erről beszélnie. Egy perc után, még mindig lehunyt szemmel, megszólalt:

– Azt is mondta ez a Janja, hogy a jólét eljövetele után Szerbia területén majd béke honol, a tarabiíci jósok szerint még a harmadik világháború sem érezheti majd a hatását.

– Mikorra és milyennek jövődölték a harmadik világháborút? – kockáztattam meg a kérdést.

– Nostradamus megjövendölte, hogy amikor 1999-ben kitör a harmadik világháború, az égből fog valami leereszkedni. A harmadik világháborút a természet megsemmisítése, ökológiai kataklizmák előzik meg. A jelenkort az Armagedon és az Apokalipszis négy lovasa: a Halál, az Éhínség, a Betegség és a Háború korának nevezhetjük. A Biblia alapján megjövendölték, hogy most indulnak akcióba. Jugoszlávia az elmúlt évtizedekben az isteni kegy jegyét viselte, most az isteni büntetés zúdult ránk, állítja Janja, és sorsunk, hogy az új Krisztus megszületése után ismét az isteni kegyben részesülünk.

Még mindig nem nyitotta fel szemét. Arca megnyugodott, a testét elárasztó melegtől ellágyultak vonásai, természetes vékony szemöldöke, rövid szempillája volt, szemét barna ceruzával húzta ki, közepesen hosszú, barna haját hátul egy díszcsattal fogta össze. Most alig látszott negyven évesnek. Valami átszellemültség nemesítette meg szabálytalan, de érdekes arcvonásait.

– Nostradamus, a Biblia, de a tarabiçi jósok is megmondták, hogy megjelenik az Antikrisztus, emberi alakot 1936-ban öltött, és most térségeinkben munkálkodik. Az új Krisztus Szerbiában születik meg, hogy mikor, az titok, de nagyon közel az idő.

Itt elakadt, láthatóan kimerült a beszédől. Felnyitotta szemét, és amint meglátott engem, zavarba jött, erre újra megjelentek arcán az apró, ideges rángások. Hogy ezt leplezze, öntött magának teát, és a szokásos apró, gyors kortyokban szürcsölni kezdte. Egy ideig szótlánul ültünk. Aztán felálltam, hogy a konyhában szendvicset készítek. Amíg a kenyeret szeltem, eszembe jutott az újságcikk, amely a Helyettesítő asszonyról szólt. Kíváncsi voltam, van-e köze ehhez a történethez, ő volt-e Zebegényben a költőnő-színésznő helyett. Eltökélt szándékom volt, hogy ezt megkérdem tőle.

Mire visszaértem, fejét oldalra billentve, elaludt. Ölében és körülötte a szőnyegen, írógéppel teleírt papírlapok hevertek szanaszét. Összeszedtem a szétzúrt lapokat. Találomra olvasni kezdtem az egyiket.

*

Már régen elhagytuk a KOSZOVÓ cukrászdát és a benne Alvó Aladdint, akinek szeméremtestéről leborotváltam a szőrt. Madonna szótlánul, fázósan, de kintartóan caplatott mögöttem Szabadka hajnaltól ragacsos utcáin. Régi barátom, Alan Ford képkeretező és üvegező műhelye felé vettem az irányt. Hát persze, gondolhattam volna, hogy hajnali ötök és ilyen ronda időben nem nyit ki, így kénytelen voltam egy kissé erőszakosan igénybe venni vendégszeretetét. Amikor beértünk, útitársnőm nedves, szőke hajából csavarni kezdte a vizet. Mindketten vacogtunk a hidegtől és a fáradtságtól. Gondoltam, nemsokára

megérkezik a barátom, akkor majd elmondunk neki mindent, addig pedig engedjük át magunkat e gyöngyházfényű, tükrös szoba csodáinak és rejtett áldásainak. Izgatott vagyok, mintha a lopott gyémántpókkal a torkomban rajtakaptak volna.

Először is egy kis mellékhelyiségbe indultam, amely raktár és teakonyha egyben. Bekapcsoltam a villanyrezsót, feltettem teavizet, és kikészítettem két csészt. Megtaláltam a teát: Earl Grey filter tea Compact Budapest. A vízcsap fölött egy Menekültek című kiállítás megnyitójára szóló meghívó. Az egyetlen ablakot egy fekete plakát fedte be, amelyen nagy, fehér betűkkel ez állt: WANTED EX GROUP BOSCH + BOSCH

ALAN FORD
ART LOVER
LADIK KATALIN
KEREKES LÁSZLÓ
CSERNIK ATTILA
SZALMA LÁSZLÓ
ANTE VUKOV LUPUS

Döbenten bámultam a plakátra. Hogy került ide az én nevem? Miért köröznék, hiszen nem tartozom semmiféle csoporthoz, de még BOSCH gyártmányú háztartási készülékem sincs, kivéve a kétütemű TRABANT autóm két gyertyáját. Irtózzal gondoltam arra a lehetőségre, hogy ez egy titkos politikai szervezet... úristen.... brrr....

A villanyrezsó felől furcsa égésszagot éreztem. Gondoltam, a rárakódott por pörkölődik. Úgy látszik, a barátom mostanában nem főzött kávé, sem teát... leszokott volna róluk? Régen találkoztunk, azóta sok minden történhetett az ő életében is, nemcsak az enyémben. Undorító volt a szag, a gyémántpókot kiköptem a számból. A pók csillogva remegett a poros padlón. Az átható szag marni kezdte a torkomat. Köhögnöm kell. A rezsóra nézek: a piros bögre pattog. Közelebb megyek. A bögre színig van valami fekete masszával, amely bugyborékol és hólyagzik. Még közelebb megyek. A fekete buborékok – s v á b b o g a r a k ! A csótányok hisztérikusan köröznék a zománczott bögre falán, az ügyesebbek kiugrálnak, hogy ne pörkölődjenek tovább, és élő, falánk gyújtózsínórként susterelve csorognak le róla, egyenesen a kisasztalra. A teásbögréből megszámlálhatatlan csótány menetel a fehér asztalterítón felém, elszántan, hogy halálfélelmükben rámvessék magukat! Az iszonyattól nem bírok mozdulni sem. Az ajtó! Erőt vettem magamon, és az ajtó felé fordultam. Az ajtón pedig – akárha légyriasztó nyári függöny, vagy rajzó méhek alkotta nyüzsgő rovarfüggöny – svábogárszotte sűrű, áthatolhatatlan és éhes élőfüggöny, amelyen keresztül világos foltokban láttam, sejtettem Madonna elképedt és dühös arcát.

Délután öt óra van, de már teljesen besötétedett. Az üvegezõnõ még alszik. Nyugtalan lettem. Egy óra múlva indulnunk kell egy nagyszabású összejövetelre a sportcsarnokba, ahol egy világhírû üzleti hálózat sikeres üzletembereit láthatjuk, és hallhatjuk, amint önmagukról és az üzletrõl, a vállalkozásról beszélnek, ugyanis még teljesen homályos elõttünk, mirõl van szó. Az üvegezõnõ meg volt gyõzõdve, hogy ez nekünk való munkalehetõség, mert ezt egy újvidéki színésznõ-ismerõsétõl hallotta, aki egyébként névrokonommal együtt dolgozott az ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZBAN, és aki nemrég otthagya színházát, és átjött Magyarországra, hogy esetleg ez üzleti vállalkozás révén új életet kezdjen. Ez a színésznõ tegnap is, ma is elkíserte hozzám az üvegezõnõt, ugyanis együtt voltak a Kínai piacon, és olyan lelkesen beszélt az üzletrõl, arca sugárzott, szeme csillogott, hogy gyanakodni kezdtem: itt talán nem is munkalehetõségrõl, hanem valami vallási szektáról van szó. Na, mindegy, majd kiderül. Azért is nyugtalan lettem, mert hátha megint olyasmibe kezdek, amit ellenezni fog a férjem. Szinte mindent megvet, amivel foglalkozom, és mindenkit, akivel kapcsolatba kerülök munkám folyamán. Most is lelkiismretfurdalásom van, míg az üvegezõnõ (vagy költõnõ?) szétszórt lapjait rendezgetem és olvasom.

*

Sûrû csótányfüggõny rezeget arcom elõtt. Ezek a pokol gyõngyszemei. Madam Lou Andreas-Salomé estélyi toalettje. Hogy mit csinál S. Freud és F. Nietzsche úr? Gondterhelten bámulnak a tükörbe. Én a fekete csillagokkal ellepett mennyezetet fürkészem. Idõközben Alan Ford képerreztõ mûhelyében Madonna csillagszórókat gyûjtött meg, és a hajába tûzte õket, és titokzatosan mosolyog egy tányér fagyalt fölött, melybõl egy csokoládéval leöntött banán ágaskodik. Legyen már vége ennek a valpurgis-éjszakának, megérkeztünk hozzád barátom, segíts átjutni ezen a csótányfüggõnyön, amelybe villanyáramot vezettek ... nem tudom, mi van velem ... szédülök a síneimen ... megittam a Déja Vu teát, és most a rezsó mohó, fekete villanydrótja megolvadt, és éhes, nyálkás csipkesállá változott, és most a vállamon mászik, a nyakamat nyaldossa nyam, nyam, nyam. S E G Í T S É G ! AAA AAAA AAAAA AAAAA AAAAA AAAAA !!

Tényleg van bajusza Madonnának? Azt mondja, éjszakánként kihullanak a fogai. S. Freud és F. Nietzsche urak Madam Lou Andreas-Salomé hóborította tájainak leple alatt maszturbálnak. Hallottad? Ez a nõ nárciszt evett tejszinhabbal. Az volt a szokása, hogy fura leveleket írt ezeknek az uraknak lekornyadt szellemük és fütyijükkel kapcsolatban. Emiatt ezek az urak igen mély gondba, sõt, filozófiába és lélektanba

estek, és bosszúból macskává, madárrá és tehénné változtatták a nõket mûveikben.

A vándor kocsmái énekesnõ meggyújtja fekete kombiném pántjait. Hogy került egy hozzám hasonló nõ, ledér reggeli öltözékben a mennyezetre, a festett kõvér, fekete csillagok közé!?!... Úristen, hiszen ez én vagyok... én!!! Két úr és egy estélyi ruhás hölgy kíváncsian figyelnek engem. Madonna egy hosszú szõrszálat éget el combja belsõ felén. Ez tehát a boszorkánybajusz! Úgy látszik, tényleg van bajusza. Persze, hogy van neki! Ahol szükség van rá, ott növeszt bajuszt. Így védekezik a férfiak ellen. Ó a tiltott, cukrozott gyümölcs a fagyalt közepén, akár a kaliforniai Anna Banana multimediális mûvésznõ, a BOSCH+BOSCH csoport levelezõ tagja.

Madonna asztal-félét tákolt össze egy bekeretezett UTOLSÓ VACSORÁBÓL, és arra ráfektetett, mert már alig álltam a síneimen. A rögtönzött mûtõasztalon kitolt az udvarra. Reggel öt óra van. A kivégzések, a halálos ítéletek végrehajtásának ideje.

A vastag üvegbúra alatt szállingózni kezd az idei elsõ hó. A fekete csillagokat bámulom fölöttem. Megfagyott csótányok szikráznak az üvegégbolton. Leszákítok egyet, és a számra teszem. Madonna leheletével megolvastja a csótányt ajkaimon. Megcsókol. Nyelvét mélyen befúrja fogsoraim közé. Vért szív.

